

บันทึก

เรื่อง อำนาจของคณะกรรมการเปรียบเทียบและงดการฟ้องร้องในการรื้อฟื้นคดี
ที่คณะกรรมการได้พิจารณาและมีมติให้งดการฟ้องร้องแล้วขึ้นพิจารณาใหม่
(มาตรา ๑๐๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศาลการ พุทธศักราช ๒๕๖๙
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ.๒๕๕๗)

กระทรวงการคลัง ได้มีหนังสือ ลับ ด่วนมาก ที่ กค ๐๖๐๕/๔๑๑๓๖ ลงวันที่ ๘
กันยายน ๒๕๓๐ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ขอรื้อฟื้นปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการ
ระงับคดีตามมาตรา ๑๐๒^๑ และมาตรา ๑๐๒ ทวิ^๒ แห่งพระราชบัญญัติศาลการ พุทธศักราช
๒๕๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ.๒๕๕๗ ว่า คดีซึ่ง
คณะกรรมการเปรียบเทียบและงดการฟ้องร้องได้พิจารณาและมีมติแล้ว แต่ภายหลังปรากฏ
ข้อเท็จจริงแตกต่างไปในสาระสำคัญโดยมิได้นำเสนอคณะกรรมการฯ พิจารณาแต่แรก คณะ
กรรมการฯ จะพิจารณาเปลี่ยนแปลงมติเดิมได้หรือไม่ เพียงใด ทั้งนี้ มีข้อเท็จจริงโดยสรุปดังนี้

๑. เมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๒๙ เจ้าหน้าที่ตำรวจหน่วยเฉพาะกิจกอง
ทะเบียนคนต่างด้าวและภาษีอากร ได้จับกุมและยึดรถยนต์นั่งเก๋งยี่ห้อโตโยต้าสีน้ำตาล เลขตัวถัง
เอ็มแซด ๑๑-๐๓๗๒๔๗ หมายเลขเครื่อง ๕ เอ็ม - ๓๕๗๐๑๒๙ จำนวน ๑ คัน ไว้เป็นของกลาง
โดยกล่าวหาว่า นำรถยนต์เข้ามาในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงอากรหรือลักลอบหนีศุลกากร นาย

^๑ มาตรา ๑๐๒ ภายในบังคับแห่งมาตรา ๑๐๒ ทวิ ถ้าบุคคลใดจะต้องถูกฟ้องตาม
พระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอมและใช้ค่าปรับ หรือได้ทำความตกลงหรือทำทัณฑ์บน หรือให้ประกัน
ตามที่อธิบดีจะเห็นสมควรแล้ว อธิบดีจะงดการฟ้องร้องเสียก็ได้ และการที่อธิบดีงดการฟ้องร้องเช่นนี้ ให้ถือว่า
เป็นอันคุ้มครองผู้กระทำผิดนั้น ในการที่จะถูกฟ้องร้องต่อไปในกรณีแห่งความผิดอันนั้น

ในกรณีความผิดเกี่ยวกับอากรเล็กน้อย น้อยๆ จะออกกฎหมายกระทรวงมอบอำนาจให้พนักงาน
สอบสวนทำการเปรียบเทียบปรับ และงดการฟ้องร้องก็ได้

ในกรณีที่อธิบดีเห็นสมควรที่จะฟ้องบุคคลใดฐานกระทำความผิดหรือยื่นคำสาแดงหรือบันทึก
เรื่องราวซึ่งเป็นความเท็จหรือเป็นความไม่บริสุทธิ์ หรือเป็นความชักพาให้ผิดหลงในรายการใด ๆ หรือฐาน
หลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงด้วยประการใด ๆ บรรดาการเสียอากรตามจำนวนที่ควรต้องเสีย หรือการกักตุน
หรือการห้าม ให้อธิบดีบันทึกความเห็นว่าเป็นเพราะเหตุใดจึงควรฟ้องผู้กระทำผิด

^๒ มาตรา ๑๐๒ ทวิ สำหรับความผิดตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติศาลการ พุทธศักราช
๒๕๖๙ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๑๑) พุทธศักราช
๒๕๕๐ และมาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๖ และมาตรา ๙๖ แห่งพระราชบัญญัติศาลการ พุทธศักราช ๒๕๖๙ และ
มาตรา ๕ และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๕๕๐ ถ้าราคาของกลางรวม
ค่าอากรเข้าด้วยแล้วเกินกว่าสี่หมื่นบาท ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยผู้แทนกรมศุลกากร
ผู้แทนกระทรวงการคลังและผู้แทนกรมตำรวจที่จะเปรียบเทียบและงดการฟ้องร้อง และการที่คณะกรรมการงด
การฟ้องร้องเช่นนี้ ให้ถือว่าเป็นอันคุ้มครองผู้กระทำผิดนั้นในการที่จะถูกฟ้องร้องต่อไปในกรณีแห่งความผิดอันนั้น

มนัสชัย อริยอาภากุล ได้มาแสดงตัวเป็นเจ้าของและได้ให้การต่อพนักงานสอบสวนสรุปได้ว่า ตนได้นำรถยนต์คันดังกล่าวเข้ามาในราชอาณาจักรโดยมอบให้นายสมโชค ทวีชัยพร ดำเนินการเกี่ยวกับการชำระค่าภาษีอากรต่อกรมศุลกากร โดยมอบเงินจำนวน ๘๐๐,๐๐๐.- บาท พร้อมลงชื่อในเอกสารใบขนสินค้าขาเข้าและเอกสารจดทะเบียนรถให้นายสมโชคฯ แต่เนื่องจากไม่มีเอกสารใด ๆ มาแสดงได้ จึงขอระงับคดีในชั้นศุลกากร โดยยินยอมยกรถยนต์ของกลางให้เป็นของแผ่นดิน กองทะเบียนคนต่างด้าวและภาษีอากรพิจารณาแล้วเห็นควรรับทำความตกลงระงับคดีตามที่นายมนัสชัยฯ (ผู้ต้องหา) เสนอ กองคดีพิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นความผิดฐานลักลอบหนีศุลกากรหรือหลีกเลี่ยงอากรหรือรับซื้อหรือรับไว้ด้วยประการใด ๆ ตามมาตรา ๒๗^๓ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ.๒๔๙๐ หรือมาตรา ๒๗ ทวิ^๔ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ.๒๔๙๙ เห็นควรรับทำความตกลงระงับคดีโดยรับรถยนต์ของกลางไว้เป็นของแผ่นดินตามข้อเสนอของผู้ต้องหาและตามความเห็นของกองทะเบียนคนต่างด้าวและภาษีอากรผู้จับกุม กรมศุลกากรพิจารณาแล้วเห็นควรนำเรื่องเสนอคณะกรรมการเปรียบเทียบและงดการฟ้องร้องเพื่อพิจารณา คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วมีมติให้รับทำความตกลงระงับคดีโดยรับรถยนต์ของกลางไว้เป็นของแผ่นดินตามข้อเสนอของผู้ต้องหาได้

๒. ต่อมาปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า กองศุลกากรได้ตรวจสอบใบขนสินค้า

^๓ พระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ.๒๔๙๐

มาตรา ๒๗ ผู้ใดนำหรือพาของที่ยังมิได้เสียค่าภาษี หรือของต้องจำกัดหรือของต้องห้ามหรือที่ยังมิได้ผ่านศุลกากรโดยถูกต้อง เข้ามาในพระราชอาณาจักไทยก็ดี หรือส่ง หรือพาของเช่นว่านี้ออกไปนอกพระราชอาณาจักก็ดี หรือช่วยเหลือด้วยประการใด ๆ ในการนำของเช่นว่านี้เข้ามา หรือส่งออกไปก็ดี หรือย้ายถอนไป หรือช่วยเหลือให้ย้ายถอนไปซึ่งของดังกล่าวนี้ จากเรือกำปั่น ท่าเทียบเรือ โรงเก็บสินค้า คลังสินค้าที่มั่นคงหรือโรงเก็บของ โดยไม่ได้รับอนุญาตก็ดี หรือให้ที่อาศัยเก็บ หรือเก็บ หรือซ่อนของเช่นว่านี้ หรือยอมหรือจัดให้ผู้อื่นทำการเช่นว่านี้ก็ดี หรือเกี่ยวข้องด้วยประการใด ๆ ในการขนหรือย้ายถอน หรือกระทำการใด ๆ แก่ของเช่นว่านี้ก็ดี หรือเกี่ยวข้องด้วยประการใด ๆ ในการหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียค่าภาษีศุลกากร หรือในการหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงบทกฎหมายและข้อจำกัดใด ๆ อันเกี่ยวแก่การนำของเข้าส่งของออกขนของขึ้น เก็บของในคลังสินค้า และการส่งมอบของ โดยเจตนาจะฉ้อค่าภาษีของรัฐบาลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่จะต้องเสียสำหรับของนั้น ๆ ก็ดี หรือหลีกเลี่ยงข้อห้ามหรือข้อจำกัดอันเกี่ยวแก่ของนั้นก็ดี สำหรับความผิดครั้งหนึ่ง ๆ ให้ปรับเป็นเงินสี่เท่าราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้ว หรือจำคุกไม่เกินสิบปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

^๔ พระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ.๒๔๙๙

มาตรา ๒๗ ทวิ ผู้ใดช่วยซ่อนเร้น ช่วยจำหน่าย ช่วยพาเอาไปเสีย ซื้อ รับจำนำ หรือรับไว้โดยประการใด ซึ่งของอันตนรู้ว่าเป็นของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงอากร ข้อห้าม หรือข้อจำกัด มีความผิด ต้องระวางโทษปรับเป็นเงินสี่เท่าราคาของซึ่งได้รวมค่าอากรเข้าด้วยแล้ว หรือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

ขาเข้า เลขที่ เอฟ.๐๒๙-๐๐๒๖๔ ผู้นำเข้าคือ นายมนัสชัย อริยอากาศกุลได้นำรถยนต์นั่งเก๋งใช้แล้ว เข้ามาโดยเรือ HAI LEE เทียวเข้าท่ากรุงเทพฯ เมื่อวันที่ ๖.๒.๒๙ โดยสำแดงชนิดของเป็น รถยนต์นั่งเก๋งใช้แล้ว ยี่ห้อ TOYOTA MARK II รุ่นปี ๑๙๗๙ ๒๘๐๐ C.C. CHASSIS NO. ๐๓๗๒๔๗ ใบตราส่งสินค้า(B/L) เลขที่ YB-๑๘ สำแดงราคา ๔๙๕,๗๕๖.- บาท ชำระภาษี อากร ๔๒๐,๓๓๔.- บาท และจากการตรวจสอบบัญชีสินค้าสำหรับเรือ HAI LEE ในเทียวเข้าท่า กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ ๖.๒.๒๙ นี้แล้วพบว่า ใบตราส่งสินค้า (B/L) เลขที่ YB-๑๘ ในช่องชนิด สินค้ามีรอยขีดฆ่าข้อความ “TOYOTA MODEL : E - MZ ๑๑ CHASSIS NO.MZ ๑๑- ๐๓๗๒๔๗ WITH KEY” ออกและลบคำว่า “SOARER” ซึ่งอยู่หลังคำว่า “TOYOTA” ออก อีกด้วย ประเมินภาษีอากรแล้ว เป็นเหตุให้ภาษีอากรขาด ๑,๒๑๕,๓๗๕.- บาท ดังนั้น เพื่อให้ ได้ข้อเท็จจริงแน่ชัดกรมศุลกากรจึงได้ตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงขึ้น ผลการสอบสวน ได้ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมหลายประการ สรุปความเห็นของคณะกรรมการ สอบสวนได้ว่า การนำเข้ารถยนต์นี้มีการแสดงเอกสารเป็นพิธีเคลือบคลุมไม่ถูกต้องตรงกัน และ มีการแก้ไขเอกสารในการนำเข้าเพื่อหลีกเลี่ยงอากร การประเมินราคาเพื่อคำนวณอากรรถยนต์ ของเจ้าหน้าที่ มีพฤติการณ์ส่อไปในทางทุจริต โดยมีข้าราชการศุลกากรระดับสูงจาง วาน ใช้ และ ให้การช่วยเหลือให้มีการประเมินโดยมิชอบ มีการตรวจปล่อยรถยนต์โดยมิชอบและการจดทะเบียนรถมีพฤติการณ์ที่ส่อไปในทางทุจริต และในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการ เปรียบเทียบและงดการฟ้องร้องนั้น แม้กรรมการผู้แทนฝ่ายกรมศุลกากรจะทราบข้อเท็จจริง เกี่ยวกับการนำรถของกลางนี้เข้ามาโดยหลีกเลี่ยงภาษีอากรตลอดจนข้อกฎหมายและคำสั่งทั่วไป กรมศุลกากร ที่ ๑๐/๒๕๒๖ เรื่อง เกณฑ์การระงับคดีตามพระราชบัญญัติศุลกากร ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๒๖ แต่ก็มิได้หยิบยกข้อเท็จจริงพร้อมทั้งพยานหลักฐาน ข้อกฎหมายและคำสั่งกรม ศุลกากรดังกล่าวขึ้นชี้แจงให้กรรมการผู้แทนฝ่ายกรมตำรวจและฝ่ายกระทรวงการคลังได้ทราบ อันเป็นการเสนอข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายไม่ครบถ้วนและปกปิดบิดเบือนข้อสาระสำคัญแห่งคดี ซึ่งมีผลทำให้การเปรียบเทียบและงดการฟ้องร้องต้องเสียไป

โดยเหตุที่กรมศุลกากรเห็นว่า บทบัญญัติแห่งมาตรา ๑๐๒^๔ และมาตรา ๑๐๒ ตรี^๖ บัญญัติไว้แต่เพียงว่า “ฯลฯ การที่อธิบดีงดการฟ้องร้องเช่นนี้ให้ถือว่าเป็นอันคุ้มกันผู้กระทำ ผิดนั้น ในการที่จะถูกฟ้องร้องต่อไปในกรณีแห่งความผิดอันนั้น” กฎหมายหาได้บัญญัติไว้ในกรณี ที่ข้อเท็จจริงแห่งคดีเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมในข้อสาระสำคัญ และกรมศุลกากรจะหยิบยกหรือรื้อ ฟันคดีขึ้นพิจารณาใหม่แต่อย่างใดไม่ อาศัยข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานที่ปรากฏจากการ สอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงประกอบกับข้อกฎหมายและหลักเกณฑ์การระงับ คดีตามที่กล่าวมา กรมศุลกากรจึงเห็นว่า คณะกรรมการเปรียบเทียบและงดการฟ้องร้องน่าจะมี อำนาจหยิบยกหรือรื้อฟันคดีขึ้นพิจารณาใหม่ และมีความเห็นเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมได้ แต่ โดยเหตุที่เป็นเรื่องมีปัญหาในข้อกฎหมายเห็นสมควรหารือคณะกรรมการกฤษฎีกาวินิจฉัยเพื่อ

^๔ โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑)

^๖ โปรดดูเชิงอรรถที่ (๒)

ยึดถือเป็นแนวปฏิบัติต่อไป

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นเรื่องมีปัญหาในข้อกฎหมายตามที่กรมศุลกากรให้ความเห็นมา สมควรได้รับการพิจารณาวินิจฉัยจากคณะกรรมการกฤษฎีกา จึงขอหารือในปัญหาดังกล่าวข้างต้น

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวโดยได้ฟังคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมศุลกากร) แล้วสรุปประเด็นที่หารือได้ว่า คดีซึ่งคณะกรรมการเปรียบเทียบและงดการฟ้องร้องได้พิจารณาและมีมติอย่างไรไปแล้วตามมาตรา ๑๐๒ ทวิ^๗ หากต่อมาปรากฏข้อเท็จจริงซึ่งแตกต่างไปจากที่ได้พิจารณาในสาระสำคัญ คณะกรรมการฯ จะพิจารณาเปลี่ยนแปลงมติเดิมได้หรือไม่

ในปัญหาดังกล่าวคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) มีความเห็นว่า การเปรียบเทียบและงดการฟ้องร้องตามพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ นั้น มาตรา ๑๐๒^๘ บัญญัติให้เป็นอำนาจของอธิบดีหรือพนักงานสอบสวน แต่ถ้าเป็นความผิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐๒ ทวิ^๙ และราคาของกลางรวมค่าอากรเกินกว่าสี่หมื่นบาทแล้ว ก็จะเป็นอำนาจของคณะกรรมการฯ ที่จะเปรียบเทียบและงดการฟ้องร้อง และเมื่อมีการเปรียบเทียบและงดการฟ้องร้องตามมาตรา ๑๐๒ หรือ ๑๐๒ ทวิ แล้วกฎหมายก็บัญญัติให้ถือว่าการงดการฟ้องร้องนั้นเป็นอันคั่นผู้กระทำความผิดในการที่จะถูกฟ้องร้องต่อไปในกรณีแห่งความผิดนั้น

ตามกรณีที่หารือ ปรากฏว่าได้มีการจับกุมและยึดรถยนต์ของกลางโดยกล่าวหานำรถยนต์เข้ามาในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงอากรหรือลักลอบหนีศุลกากร และนายมนัสชัย อริยอากาศ มาแสดงตัวเป็นเจ้าของรถยนต์และรับว่าได้นำรถยนต์คันดังกล่าวเข้ามาในราชอาณาจักรแต่ไม่มีเอกสารใดๆ เกี่ยวกับการชำระค่าภาษีอากรมาแสดงต่อเจ้าหน้าที่ได้ว่าได้มีการชำระค่าภาษีอากรสำหรับรถยนต์ดังกล่าวแล้ว กรณีจึงเป็นความผิดตามมาตรา ๒๗^{๑๐} แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ และโดยที่ราคารถยนต์ของกลางรวมค่าอากรแล้วเกินกว่าสี่หมื่นบาท จึงเป็นอำนาจของคณะกรรมการฯ ตามมาตรา ๑๐๒ ทวิ ที่จะเปรียบเทียบและงดการฟ้องร้องได้ เมื่อกรมศุลกากรนำเรื่องเสนอคณะกรรมการฯ และคณะกรรมการฯ ได้เปรียบเทียบและงดการฟ้องร้องแล้ว นายมนัสชัยฯ ย่อมได้รับความคุ้มครองตามมาตรา ๑๐๒ ทวิ ในการที่จะถูกฟ้องร้องต่อไปในกรณีความผิดตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ นั้นอีก แม้ว่าต่อมาจะมีข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ตามที่ปรากฏในหนังสือหารือของกระทรวงการคลังก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงที่เพิ่มเติมก็คงเป็นความผิดตามมาตรา ๒๗ อยู่นั่นเอง ส่วนการเปรียบเทียบจะให้ผู้ต้องหารับผิดหนักเบาเพียงใดเป็นดุลพินิจของคณะกรรมการฯ ไม่อาจอ้างเป็นเหตุให้คดีที่ระงับไปแล้วหรือ

^๗ โปรดดูเชิงอรรถที่ (๒)

^๘ โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑)

^๙ โปรดดูเชิงอรรถที่ (๒)

^{๑๐} โปรดดูเชิงอรรถที่ (๓)

ฟื้นขึ้นเปรียบเทียบใหม่ได้ และข้อที่อ้างว่าไม่มีกฎหมายบัญญัติห้ามมิให้รื้อฟื้นขึ้นพิจารณาใหม่ ในกรณีที่ข้อเท็จจริงแห่งคดีเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมในข้อสาระสำคัญ คณะกรรมการฯ จึงน่าจะมีอำนาจพิจารณาใหม่ได้นั้น เห็นว่าเมื่อกฎหมายบัญญัติไว้ชัดแจ้งแล้วว่าให้ถือว่าเป็นอันคั่งกัน ผู้กระทำความผิดนั้นในการที่จะถูกฟ้องร้องต่อไป ก็ต้องเป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายนั้น จึงไม่อาจรื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ได้ เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติให้อำนาจเช่นนั้น

โดยสรุปแล้ว คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗) เห็นว่า ในปัญหาที่กระทรวงการคลังหารือมานี้ เมื่อคณะกรรมการฯ ตามมาตรา ๑๐๒ ทวิ ได้เปรียบเทียบ และงดการฟ้องร้องนายมนัสชัย อริยอากาศกุล สำหรับความผิดตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากรฯ แล้ว คณะกรรมการฯ ไม่อาจยกคดีที่นายมนัสชัยฯ กระทำความผิดตามมาตรา ๒๗ ขึ้นพิจารณาใหม่ และมีความเห็นเปลี่ยนแปลงไปจากมติเดิมได้เพราะนายมนัสชัยฯ ได้รับความคุ้มครองตามบทบัญญัติแห่งมาตรา ๑๐๒ ทวิ ในการที่จะถูกฟ้องร้องต่อไปในกรณีแห่งความผิดนั้น

(ลงชื่อ) อมร จันทรสมบูรณ์

(นายอมร จันทรสมบูรณ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กุมภาพันธ์ ๒๕๓๑